

Les 8 - werkvorm 3: Reactie op casussen

VERHAAL

Een zondagsschoolmeester wilde aan zijn kinderen duidelijk maken dat het geloof graag aanneemt wat de Heere aanbiedt. Hij haalde zijn gouden horloge uit zijn zak en zei: 'John, ik wil je dit horloge geven. Wil je het hebben?'

John dacht even na. Hij dacht: dat meent de meester natuurlijk niet; wie geeft er nu zijn gouden horloge weg? Daarom gaf John geen antwoord. 'Henri', zei de meester daarna, 'hier is het horloge, wil jij het hebben?'

'Nee, mijnheer' reageerde de jongen, 'dankuwel.' Henri was te bescheiden om zomaar een gouden horloge aan te pakken.

Nadat de meester het aan verschillende kinderen had gevraagd en niemand positief gereageerd had, was er tenslotte toch een jongen die er geen moment over nadacht en onmiddellijk zei: 'Alstublieft meneer.' Hij pakte het horloge aan en stak het in zijn zak. 'Mag hij het echt houden, meester?', vroegen de andere kinderen. 'Natuurlijk', zei de meester, 'ik meende het toch zeker toen ik vroeg wie dit gouden horloge wilde hebben?' 'O', zeiden de kinderen toen, 'als wij dat geweten hadden...'

CASUS

Nelleke en Joost zitten tijdens een verenigingsavond in hetzelfde groepje. Nelleke vertelt enthousiast hoe mooi het is wat de Heere allemaal voor ons gedaan heeft en hoe belangrijk het is dat je de Heere Jezus in geloof aanneemt. Joost vindt het wel mooi wat ze zegt, maar vraagt zich af: 'Kan ik de Heere Jezus zomaar aannemen? Het geloof is toch een gave van God? Moet ik niet eerst op die gave wachten?'